

Εὐχαριστοῦμεν εὐχόμενοι ἔρρωσθε
καὶ εὐδαιμονεῖτε ἀεὶ Γελαστός.

Παναγιώτατε Εορτάζοντα Ἰμβριε Οικουμενικέ μας Πατριάρχα,
κ. κ. Βαρθολομαίε.

Σήμερα για όλους εμάς, τα όπου γης πνευματικά Σας παιδιά και εγγόνια, δεν είναι μια συνηθισμένη ημέρα. Σήμερα γιορτάζουμε πανηγυρίζοντας γιατί έχουμε δίπλα μας έναν ξεχωριστό, έναν σπουδαίο Πατέρα, και τι Πατέρα! του οποίου το άσπρισμα της κόμης, η απύθμενος πίστη Του στον Πανάγαθο Θεό, η εγρήγορση για τον Χριστιανισμό, ο παγκόσμιος σεβασμός που εμπνέει το πρόσωπό Του, η τόλμη των διεκδικήσεων και των οραματισμών Του, αλλά και το χαμόγελο που εκφράζει την ανεξαρτήτως ηλικίας νεότητά Του μας δίνουν τη χαρά να τον αποκαλούμε εκτός από Πατέρα, δόξα τω Θεώ, και Παππού.

Σεβαστέ μας Πατέρα και Παππού,

Επιτρέψτε μου να Σας πω τα συγχαρίκια για την ονομαστική Σας εορτή όπως «τα έχω για Σας στη καρδιά και στο μυαλό». Τα λίγα λόγια όμως μιας τυπικής ευχής και ενός ευχαριστώ είναι λίγα για να εκφράσουμε τα όσα κάνατε και κάνετε για όλους εμάς εδώ και πολλά χρόνια. Δοσμένος από τον Θεό, όπως ο «Ναθαναήλ» εκφράζει, (το δεύτερο όνομα του Αποστόλου Βαρθολομαίου), μας γαλουχήσατε όχι με επίπλαστες υποσχέσεις αλλά με αληθινές αρχές! Μας αναθρέψατε όχι με φθηνά δώρα αλλά με βαρύτερες αξίες! Μας διδάξατε και μας μεγαλώσατε με πίστη στον Κύριον και Θεόν ημών Ιησούν Χριστόν! Τιμώντας σε κάθε στιγμή το όνομα του Αγίου Σας «μιμούμενος, σταυρικόν φέρων πάθος», υπηρετείτε με αυταπάρηση και θαυμαστή αυτοθυσία την Ορθοδοξία. Όπως προσφάτως δηλώσατε «Είμεθα κληρονόμοι μιᾶς μοναδικής

πνευματικής παραδόσεως, τήν οποίαν αόκνως φυλάσσομεν, από τήν οποίαν διδασκόμεθα και εμπνεόμεθα διά τήν αντιμετώπισιν τών συγχρόνων προκλήσεων». Όλο το Γένος, Σας εκφράζει την ευγνωμοσύνη του για την απλόχερη και αναντικατάστατη αγάπη ως γνήσιος Ρωμηός, τον διαπρύσιο λόγο Σας, το καλό παράδειγμα, τις νουθεσίες, την έμπνευση, την υπερηφάνεια, την σύνεση και την στήριξή Σας, υπό αντίξοες συνθήκες, σε κάθε του στιγμή.

Όλη η ανθρωπότητα Σας ευγνωμονεί ως σκαπανέα για την αγωνία αλλά και τη δράση Σας για το φυσικό περιβάλλον, το οποίο προβληματικά, δυστυχώς, την περιβάλλει αλλά και την σχέση του ανθρώπου με την καταστροφή του, την καταστροφή της δημιουργίας της ορατής τελειότητας του Θεού. Στο πρόσφατο άρθρο Σας «**Η ΣΟΒΟΥΣΑ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΥΛΩΝΕΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΦΙΛΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**» πολύ ορθά τονίζετε ότι «*ή ανάπτυξις οικολογικού και κοινωνικού ήθους εις τήν νέαν γενεάν αποτελεῖ βασικόν στόχον τῆς ἐκπαιδέυσεως, μέ δεδομένον ὅτι ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἐνσταλάζει εἰς τόν νοῦν καί τάς καρδίαν μας κοινωνικήν καί περιβαλλοντικήν εὐαισθησίαν...*». ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ Τεύχος 11

Για όλα τα ανωτέρω κι ακόμα περισσότερα το «Σας» προς το πρόσωπό Σας, με κεφαλαίο γράμμα, δεν είναι μια τυπική διατύπωση, είναι στοιχειώδης και κεφαλαιώδης, ειλικρινής και συνειδητή τιμητική έκφραση, όλων εκείνων των ανώτερων συναισθημάτων με τα οποία μας κατακλύζετε. Κυριότερο εκείνο της έμπνευσης, από το ένδοξο παρελθόν των προγόνων μας για να πορευόμαστε ως αντάξιοι απόγονοι σε εποχές κατά τις οποίες «*χάσαμε τον μπούσουλα*».

Ο Γέροντάς Σας, μακαριστός και αείμνηστος Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κυρός Μελίτων, πριν 63 χρόνια, ως Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου, Σας έδωσε, προς τιμή του, ένα «άγνωστο» όνομα, το όνομα του μεγάλου συμπατριώτου Σας, του φωτιστού Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανού. Το όνομά Σας στην εβραϊκή γλώσσα σημαίνει «*παιδί του λόφου*». Πράγματι ο Πάνδωρος Θεός, τον Οποίον νυχθημερόν δοξάζετε και ευχαριστείτε, Σας αξίωσε εκτός από τέκνο του λόφου της Ελπίδος της Χάλκης να γίνετε και ταπεινό τέκνο του πέμπτου λόφου της του Κωνσταντίνου Πόλης. Να κατοικοεδρεύετε σ' αυτόν ως Ηγήτωρ του Πανσέπτου Φαναρίου, του Πρωτόφωτου από τα Παλαίφατα, Αποστολικού Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Με το κύρος και την εργατικότητά Σας κατορθώσατε όχι απλά να Σας προσκαλούν, αλλά να είστε ο κορυφαίος προσκεκλημένος στα μεγαλύτερα διεθνή forums για την ειρήνη, τον διαθρησκευτικό διάλογο, το περιβάλλον. Με την εμπνευσμένη εν Χριστώ αγωνιστική πορεία Σας, επιλέγοντας πολλές φορές πλεύση κόντρα στο κύμα και στον καιρό, κατορθώσατε να κάνετε το όνομά Σας γνωστό στην οικουμένη, κατορθώσατε να το «βάλετε» με σεβασμό και εκτίμηση στο στόμα όχι μόνο των μεγαλύτερων ηγετών και προσωπικοτήτων, όχι μόνο πλούσιων και φτωχών, όχι μόνο φίλων και εχθρών αλλά, το σημαντικότερο, στο στόμα του απλού λαού κάθε φυλής ακόμα και αλλόθρησκης. Φυσικά γνωστό ήταν το όνομα του Αποστόλου Βαρθολομαίου του... «*φαίνοντος ὡσπερ ἥλιος, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύοντος τήν σκοτόμαιναν, τῶν κακίστων δαιμόνων, ἀλλά εὐχαῖς σου φώτισον ἡμᾶς*». Με αυτήν του τη χάρη, ομοίως και εσείς, «*φαίνων ὡσπερ ἥλιος*», **Σας ευχόμαστε** να μας φωτίζετε στο παρόν αλλά, να είστε απολύτως βέβαιος και ες αεί όσο «*ὁ οὐρανὸς περικαλῆς*» θα διηγείται. **Σας ευχόμαστε** να είναι ευγνώμονες απέναντί Σας όλοι όσους μπορέσατε να ευεργετήσετε ακόμα και εκείνοι οι εν «*ζόφῳ καρδίας ψυθιριστές, υβριστές, εφευρέτες κακών, αλαζόνες*». **Σας ευχόμαστε** να λειτουργείτε εν ηρεμία και σοφία για το καλό της Ορθοδοξίας «*λύων τήν σκοτόμαιναν*». **Σας**

ευχόμαστε με δύναμη και αποφασιστικότητα να συνεχίσετε αλώβητος την αντιμετώπιση των ελλοχευόντων «κακίστων δαιμόνων» της. **Σας ευχόμαστε** να ευοδωθεί κάθε προσπάθειά Σας προς «ἐξάπλωσιν τοῦ ἱεροῦ δικτύου τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς ἔθνη ὑπήκοα», «με κήρυγμα και κάθε μορφῆς λόγο της Ορθοδοξίας μη επιθετικό αλλά μόνο διαλεκτικό, διαλογικό και διαλλακτικό. Διότι πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε τους άλλους και να βρούμε τις βαθύτερες ανησυχίες τους, γιατί πίσω και απ' αυτήν ακόμη την απιστία κρύβεται η αναζήτηση του αληθινού Θεού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν μπορεί και δεν επιτρέπεται να τροφοδοτεί με οποιονδήποτε τρόπο, συνειδητά ή ασυνείδητα το θρησκευτικό φανατισμό»*. **Σας ευχόμαστε** ακάματος να διακονείτε «τὴν ἀξία τῆς «παράδοσις» τοῦ Σεπτοῦ μας Κέντρου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ πόσο θὰ περιέλθει ἀτόφια καὶ ἀνόθευτη στοὺς ἐπίγονους καὶ πῶς θὰ διασφαλισθεῖ ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεά»** προκειμένου να ξεπεράσει τον λήθαργο, να σταθεί στα πόδια της και να πορευτεί με την ΕλληνοΧριστιανική ταυτότητά της σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο προκλητικό κόσμο.

Για όλα αυτά και ακόμα περισσότερα, για τα οποία νυχθημερόν ξεπερνάτε τους φόβους ευρισκόμενος σε εργασιακή εγρήγορση, χαιρόμαστε που Σας έχουμε να δίνετε νόημα και να ομορφαίνετε την ζωή μας για να μπορούμε να Σας αποκαλούμε με υπερηφάνεια **δικό μας Πατριάρχη της καρδιάς μας**. Πετύχατε όμως και το μοναδικό, για όλο τον κόσμο να μην είστε ένας ξένος αλλά ο **δικός του Πατριάρχης**. Χαιρόμαστε τόσο πολύ γιατί μας προικίσατε αυτό το τεράστιο προνόμιο και παράλληλα την ιδιαίτερη ευτυχία.

Δικέ μας, της καρδιάς μας Πατριάρχα,

Σας ευχόμαστε οι πολλές δυσκολίες της βαριάς διακονίας Σας οι οποίες, ανθρώπινο είναι, σκυθρωπιάζουν το πρόσωπό Σας, γρήγορα ν' αντικαθίστανται από ευκαιρίες για το παιδικό αθώο, αυθόρμητο χαμόγελο, το οποίο ποτέ δεν έλλειψε από το πρόσωπό Σας και χαρακτήριζε τον μικρό Δημήτρη Αρχοντώνη. Αυτό το παιδικό χαμόγελο το οποίο πάντα Σας συγκινεί όταν το βλέπετε και στο οποίο πάντα αυθόρμητα ανταποκρίνεστε. **Σας ευχόμαστε** να μπορείτε να συνεχίσετε να ταξιδεύετε για την εκπλήρωση των οραματισμών Σας αλλά και να βγαίνετε στο μπαλκονάκι Σας στους Αγίους Θεοδώρους, να θεάσθε νοσταλγικά τον κάμπο και να λάμπει το πρόσωπό Σας ανέμελα «ὡσπερ ἥλιος» της Ἴμβρου. Να αγναντεύετε με υπομονή και ελπίδα από το παράθυρο του δωματίου Σας στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης την επαναλειτουργία της αλλά και πέρα έως πέρα μακριά την από αιώνων προγονική Ιερή καθ' ημάς Ανατολή με το χαμόγελο της ικανοποίησης ότι δεν την ξεχάσατε, την τιμάτε και την προσκυνάτε για το «ὀμόθρησκον, τὸ ὄμαιμον καὶ τὸ ὀμόγλωσσον» Ηρόδ.Ιστ. 8.144.3. Να κατοπτρεύετε από το παρατηρητήριο του Πατριαρχικού γραφείου Σας όλη την οικουμένη και να χαμογελάτε με αισιοδοξία για το αύριο κτίζοντας γέφυρες ανθρωπιάς με κάθε σημείο της, επικαλούμενος την μεσιτεΐαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Αλλά και στα χαιρέκακα χαμόγελα της φτιασιδωμένης υποκρισίας να μειδιάτε με θάρρος, με νόημα, δίνοντας το μήνυμα ότι τον Βαρθολομαίο είναι «δύσκολο να τον γελάσεις». Γνωρίζουμε ότι δεν είστε, δεν θα μπορούσατε να είστε, αιμειδής αλλά όσοι και όποτε βρέθηκαν κοντά Σας, γνωρίζουν ότι είστε φιλομειδής και όχι κατηφής. Όταν γελάτε, γελάτε με την καρδιά Σας. Ποτέ δεν θα γελάσετε χαιρέκακα, ειρωνικά, κοροϊδευτικά, βεβιασμένα, ψεύτικα γνωρίζοντας ότι «γέλως ἀτακτος εκφέρει και δάκρυον». (Άγιος Γρηγόριος Θεολόγος). **Σας ευχόμαστε** με την πίστη και τον αγώνα Σας να ικανοποιηθούν οι προσδοκίες Σας, μια εκ

των οποίων είναι ο σημερινός αγιασμός της ανακαινισμένης Πατριαρχικής Αστικής Μαράσλειου Σχολής μετά από εκείνα τα «δημοτελέστατα και μεγαλοπρεπέστατα» εγκαινιά, της 29ης Ιουνίου 1901. (1) **Σας ευχόμαστε** πολλές τέτοιες αφορμές να «στολίζουν» το πρόσωπό Σας με ευεργετικό χαμόγελο ψυχικής ευδαιμονίας, διότι ορθώς για τον Γιάννη Ρίτσο «το γέλιο είναι η μουσική της ζωής». Σας παρακαλούμε, με το ιδιαίτερο χιούμορ Σας, να συνεχίσετε να μας δίνετε τη χαρά να χαμογελάμε μαζί Σας αβίαστα, αυθόρμητα, απολαυστικά. **Σας ευχόμαστε** ως Δωρόθεος μνήμης, η οποία ποτέ δεν Σας «γελάει», να συνεχίσετε να θυμάστε τους πάντες και τα πάντα αποδίδοντας «τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ». Ματ.κβ':21.

Ευχόμαστε ο συνορτάζων μαζί Σας Άγιος Λουκάς ο ιατρός, αρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως και Κριμαίας, ο «τας εξορίας, τα δεινά, εγκλεισμούς εν φυλακαίς, τας θλίψεις και τα ονειδή υπομείνας ἐν καιροῖς διωγμῶν τε καὶ θλίψεων Νόσους μὲν ὡς ἰατρός ἐθεράπευσαι, καὶ τὰς ψυχὰς ὡς ποιμὴν καθοδήγησας», να πρεσβεύει προς ανακούφιση από τον πόνο και το κακό των πολύπαθων συμπατριωτών του στο πλευρό των οποίων καθημερινά βρίσκεστε συμπροσευχόμενος προκειμένου να επανέλθουν «εις οδὸν ειρήνης».

Πανσεβάσμιε Γιορτινέ Οικουμενικέ Πατριάρχα μας,

Τα μόνο αντίδωρο το οποίο εμείς μπορούμε να Σας προσφέρουμε, σήμερα και καθημερινά, είναι το καταπίστευμά μας, η ταπεινή αντάξια παρουσία δίπλα Σας, με τον αγώνα της ζωής μας και την προσευχή μας σε κάθε βήμα της θαλερής πορείας Σας, σε κάθε Σας απόφαση, σε κάθε Σας εμπόδιο όταν κι αν ποτέ μας χρειαστείτε χωρίς να Σας απογοητεύουμε. Να είστε απολύτως βέβαιος ότι Σας αφουγκραζόμαστε, Σας νιώθουμε, Σας καταλαβαίνουμε, Σας πιστεύουμε. Θα το επιθυμούσαμε αλλά είναι δύσκολο να Σας ανταποδώσουμε όλα όσα απλόχερα μας προσφέρετε, τα οποία κάποιои δυστυχώς δεν τα αντιλαμβάνονται γιατί υστερούν στο «μπόι» Σας. Μπορούμε όμως να Σας προσφέρουμε «ἀγάπη ἀνυπόκριτο. ἀποστρυγὼντες τὸ πονηρόν, κολλῶμενοι τῷ ἀγαθῷ». Προς Ρωμ. 12.9. Είμαστε τυχεροί που έχετε μία τόσο σημαντική θέση στην καρδιά μας γι' αυτό και **Σας ευχαριστούμε**. Είμαστε πολύ τυχεροί όλοι εμείς, οι λίγοι αμέτρητοι μη οφφικιάλιοι Άρχοντες, γιατί μας κάνετε να αισθανόμαστε το σημαντικότερο, **άρχοντες Ρωμηοί δίπλα Σας** και στην... εσόν εορτήν!

Για τ' εσόν την εορτήν δίγω σε και την ευχή μ'

Η ζωή σ' να έν' σεκέρ' και γλυκύν άμον το μέλ'

Όσα χρόνια κι αν διαβαίν'νε πόνια μη μας αναμέν'νε

Ξάι μη έρχουνταν απάν' ι-σ', αχ! να 'ίνουμαι γουρπάνι σ'!

Χρόνια πολλά, χρόνια καλά και κάθε επιθυμίαν!

Να 'ίνεται αληθινόν χαράν και ευτυχίαν!

Εσείς που εορτάζετεν οσήμερον, να ζείτεν!

*Σα χέριχ σουν παντέμορφα τσιτσέκια να κρατείτεν****

«Οίος Ηώς, Είης Αεί Υιέ» του Πανσέπτου Φαναρίου

ο με την δική Σας ευχή και ευλογία

ο εκ βάθους ψυχής ευχόμενος

Κωνσταντίνος Β. Τερψίδης

ο εκ Φερτεκίου Καππαδοκίας υπερήφανος γόνος,
την οποία σέβεστε και υπεραγαπάτε ως πατρίδα Σας.

* αείμνηστου διδασκάλου, Αρχοντος, αριστοκράτη και αγαπημένου Κωνσταντινουπολίτη
Χαλκίτη φίλου, Χρήστου Τσούβαλη.

** αείμνηστου «οικουμενικού ΧριστιανΑνθρώπου» και Μέγα Πρωτοπρεσβύτερου του
Οικουμενικού Πατριαρχείου, Γεώργιου Τσέτση.

***Γρηγόρης Σιδεράς

ξάι = καθόλου, γουρπάνι = θυσία, τσιτσέκια = λουλούδια.

(1) Η παρακείμενη του Οικουμενικού Πατριαρχείου Μαράσλειος Σχολή πριν και μετά την ανακαίνισή της, κοσμημένη, όπως όλα τα τότε σχολεία μας, με την περίλαμπρη Ελληνική αρχιτεκτονική η οποία αφ ενός μεν μαρτυρούσε την καταγωγή των κτητόρων της αφ ετέρου δημιουργούσε δέος και υπερηφάνεια στους μαθητές της από την πρώτη στιγμή εισόδου τους σ' αυτήν. Το 1901 στη Σχολή φοιτούσαν 463 μαθητές! Η Σχολή είναι μια από τις πολλές δωρεές προς το Γένος του Ευεργέτη Γρηγόριου Μαρασλή (1831-1907) του επί 16 έτη ανακαινιστή Δημάρχου της Οδησσού. Αιωνία η μνήμη του.